N°. 307. 1834

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig- en Wetenschappelijk Nieuws- Blad.

Zaturdag, 27 December.

LATERE BERIGTEN DER VORIGE COURANT

BREDA. — De belgische afgevaardigden hebben zich in hunne beide jongste zittingen bezig gehouden met een ontwerp betreffende de traktementen der militaire auditeurs, en voorts met onderscheiden voordragten voor het overbrengen van zekere posten van de eene dienst op de andere; vervolgens heeft men de beraadslagingen van de wet op de gemeente-besturen weder hervat.

De kamer zal zich thans binnen kort met de openbare behandeling van het budget van oorlog bezighouden. Bij het rapport der centrale sectie, onlangs door den heer *Depuidt* uitgebragt, wordt tot eene reductie in hetzelve van nog omtrent 600,000 fr. geconcludeerd.

De senaat heeft gisteren met eenparige stemmen het ontwerp voor het leger-contingent des volgenden jaars aangenomen; de discussie over het budget der middelen en wegen werd door den senaat op heden aan de orde gesteld.

— De *Constitutionnel des Flandres* meldt het failliet van het handelhuis *van der Woestyne de Kuyper* van Gent. Sedert vier dagen was de katoenfabriek gesloten, en naar het zeggen het te kort zeer aanmerkelijk.

— Te Antwerpen waren gisteren genoteerd: Belg. 97⅞; Nap. 89; Sp. perpet. 43¾; 3 pCt. 27; Braz. 78.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 22sten December.

De zitting der kamer van afgevaardigden van heden heeft niets belangrijks opgeleverd. De heer *Dupin* is daarbij niet tegenwoordig geweest, echter verzekert men, dat hij van het voornemen heeft afgezien, om als president zijne demissie in te zenden. Woensdag aanstaande zal de commissie rapport uitbrengen over het buitengewoon krediet, dat voor het proces, bij het hof der pairs aanhangig, is aangevraagd.

— De ministers van koophandel en openbaar onderwijs, de HH. *Duchatel* en *Guizot*, zijn te Lisieux en Jousac, met eene groote meerderheid tot afgevaardigden herkozen.

— Er wordt veel gesproken van eenen kabinetsraad, waarin men voor een paar dagen, in tegenwoordigheid van den heer *de Talleyrand*, over de algemeene staatkunde zoude hebben beraadslaagd. De allergewaarschijnlijkste geruchten omtrent zekere besluiten van de Noordsche mogendheden, om, in overeenstemming met het nieuw gevestigd Engelsch ministerie, ten aanzien van Belgie eene dreigende houding aan te nemen, worden daarbij rondgedragen. Meer opmerkelijk is het, dat beide, het *Journal de Paris* en het *Journal des Débats*, waarvan het laatste zich in den beginne met de benoeming van den hertog *van Wellington* wel scheen te kunnen vereenigen, zich sints een paar dagen minder voordeelig over het Engelsch bestuur uitlaten; zelfs trachten te betoogen dat het adres van sir *Robert Peel* aan de kiezers van Tamworth in vele opzigten al te zeer met den geest, die zich in de laatste jaren in Engeland openbaarde, in strijd is; om dat ministerie als inderdaad gevestigd te beschouwen. Deze verandering van toon en de officiele bekendmaking van het viervoudigtraktaat hebben onder anderen heden ter beurze den prijs der fondsen eenigzins gedrukt.

Men wil dat de heer *de Talleyrand* te Londen, niet door den hertog *de Broglie*, maar door den heer *de Barante* zal vervangen worden.

— Heden (22 December) waren genoteerd: 5 pCt. kont. 106,30; op tijd 106,55; 3 pCt. kont. en op tijd 76,65; Nap. renten kont. 93,30; op tijd 93,40; Sp. perpet. 5 pCt. 42½; 3 pCt. 27; Cortes 41.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 26sten December.

Bij besluit van Z. M. zijn, ter vervulling van de vacatures, welke, door de gewone aftreding op den 2den January aanstaande, zullen ontstaan, benoemd tot Wethouders in de hieronder vermelde steden der provincie Holland, zuidelijk gedeelte, te weten: te Rotterdam, *Matthijs Willem Reepmaker* en *Johan Frederik Hoffman*; te 's Gravenhage, Mr. *Jacob Carel van de Kasteele* en *Joachim Jochems*; te Leiden, *Petrus Cunaeus* en *Paul Durieu*; te Dordrecht, Jonkh. *Repelaer van Spijkenisse*; te Delft, Mr. *Hendrik van Berkel*; te Schiedam, *Willem Johannes Heyligers*; te Gouda, *Marinus Haark*; te Gorinchem, *Johan Frederik van Rysoort van Langerak*; te Vlaardingen, *Wouter van Rossen*; te Maassluis, *Henricus Johannes van Aalst*; te Brielle, Mr. *Leendert Plooster*; te Woerden, *Jan Knyff*, *Jz.*; te Schoonhoven, *Jan Cornelis van Limbeek*.

— Bij koninklijk besluit van den 14den December 1834 is de onlangs te Rotterdam, onder de benaming van *Rotterdamsche Zee- en Brandverzekering-Maatschappij*, opgerigte naamlooze maatschappij, bekrachtigd, en de deswege tusschen de deelgenooten verleden acte van overeenkomst goedgekeurd.

Uit deze acte, welke op den 4 en 5den December 1834, ten overstaan van *Cornelis Hendrikus van der Looy*, openbaar notaris, residerende te Rotterdam in tegenwoordigheid van getuigen verleden is, blijkt: dat de maatschappij bij uitsluiting bestemd is, tot verzekering tegen zee- en brandschade; dat de hoofdzetel derzelve gevestigd is te Rotterdam; dat het maatschappelijk kapitaal is bepaald op een millioen gulden, verdeeld in 200 aandeelen, ieder groot ƒ 5000, welke bij het verlijden der acte allen zijn geplaatst, en dat aanvankelijk tien ten honderd over ieder aandeel, bij het in werking brengen der maatschappij zal worden gefourneerd.

De duur der maatschappij is bij de acte bepaald op vijftien jaren, in te gaan met de dagteekening van het koninklijk besluit van bekrachtiging, met bepaling nogtans, dat dezelve zal moeten ontbonden worden bij een verlies van 30% van het kapitaal, behoudens weder aanvulling of voortzetting met het verminderde kapitaal, indien de koninklijke bekrachtiging daarop kan worden verkregen.

Het *maximum*, waarvoor door deze maatschappij op ieder schip zal kunnen worden geteekend, is bepaald op veertien duizend gulden per bodem van het gecharterd charter, terwijl het *maximum* ter verzekering voor brandschade op eenig onroerend goed, eene partij koopmanschappen, meubelen of andere objecten, is vastgesteld op ƒ 30,000.

Het bestuur der maatschappij is opgedragen aan de heeren *E. P. Löhnis*, *M. A. F. H. Hoffman*, *G. A. Blankenheym*, *J. de Kuyper*, *Johz.*, en *J. Wilkens*, als commissarissen, en *C. de Wolff*, *Hz.*, *F. van Wollenhoven*, *Fz.*, en *G. Eok*, *Jr.*, als directeuren.

Eindelijk is aan de belanghebbenden opgelegd, de naleving van de algemeene voorschriften en bepalingen, vervat in het koninklijk besluit van 1 December 1833.

— Uit Utrecht schrijft men van 24 dezer, dat ongeveer 200 man van het depôt der 10de afdeeling aldaar met onbepaald verlof naar hunne haardsteden waren gezonden; denzelfden dag waren ongeveer 150 manschappen van gezegd depôt onder behoorlijk geleide overgegaan naar het 1ste bataillon dier afdeeling te Groningen.

— Uit Vlissingen schrijft men van 23 december: „Gisteren overleed alhier, in den ouderdom van 50 jaren, de heer *A. J. J. van Bütsenburg*, kapitein ter zee, laatstelijk gekommandeerd hebbende Z. M. korvet *Algiers*. Het vaderland verliest in hem een braaf, kundig en ervaren zee-officier; zijne wedewe en kinderen een edel en zorgdragend man en vader, en zijne menigvuldige betrekkingen en vrienden zijne hulpvaardige vriendschap en zijn gezellig onderhoud.”

— De in het eerste gedeelte dezer maand geheerscht hebbende mist heeft in Engeland op onderscheidene plaatsen ongelukken te weeg gebragt. Zoo zijn onder anderen ll. vrijdag, den 12den dezer, de van Rotterdam naar Londen varende stoomboot, *London Merchant*, en de van Londen naar Gravesend varende stoomboot *Brilliant* op den Theems met een vervaarlijk geweld tegen elkander gestooten. Bij het hooren van den schok schreeuwden de passagiers om hulp van den oever. Gelukkiglijk hadden de vaartuigen nog in haast eenigzins den steven afgewend, zoo dat zij elkander strijkelings troffen; dit was niettemin zoo hevig, dat aan de beide vaartuigen de verschansingen werden weggerukt en andere schade aangerigt, wordende daarenboven de *Brilliant* geheel op hare zijde en tegen eene kolenschuit geworpen, waardoor deze laatste te gronde ging en een daarop zich bevindende persoon niet dan met

veel moeite werd gered. In weerwil der geleden schade vervoerderden de stoombooten echter kort daarna derzelver reis.

De belgische afgevaardigden zijn, in hunne zitting van woensdag, nadat vooraf een ontwerp tot de munt betrekking hebbende, aangenomen was, overgegaan tot de behandeling van het budget van oorlog voor het volgende jaar. De generaal-directeur van oorlog *Evain* trachte vooraf de aanmerkingen te wederleggen, die tegen dit budget gemaakt waren door de centrale sectie; hij herinnerde aan den onzekeren stand van zaken van de maand Januarij 1832 af, die het hem onmogelijk gemaakt had juiste berekeningen te maken; dat het van achteren gemakkelijk viel te zeggen, dat er in der tijd op deze of gene dienst te veel was aangevraagd, maar dat men bedenken moest, dat de budgetten verscheidene maanden vooraf werden bewerkt. Hetzelfde deed zich thans voor, bij het in behandeling zijnde budget; het was zeer ligt mogelijk, dat er of te veel of te weinig was aangevraagd, zulks zou van de gebeurtenissen en omstandigheden afhangen, waarin Belgie zich in 1835 zou bevinden; zoo er een budget bepaaldelijk op den voet van vrede of op dien van oorlog had moeten opgemaakt zijn geworden, ware de zaak gemakkelijker geweest; nu had men op onzekere kansen moeten bouwen, en het zoo zien aan te leggen, dat de beide stelsels in verband tot elkaêr stonden, om zonder botsing tot het een of ander te kunnen overgaan, en daarheen hadden zijne pogingen gestrekt.

Een der eerste sprekers over het budget was de heer *Gendebien*, die verlangde dat men, alvorens daarover te discussiëren, omtrent de kansen van oorlog of vrede meer ingelicht ware; hij haalde de verandering van het ministerie in Engeland aan, en geloofde dat de engelsche regering zich thans aan de duitsche bondsvergadering voor de inneming van Luxemburg zou aansluiten; hij herinnerde aan 't gebeurde in het Luxemburgsche in 't begin des jaars, en maakte de toenmaals door den tegenwoordigen minister *d'Huart* gebezigde woorden tot de zijne, dat het bewind te veel of te weinig deed; hij geloofde dat het Luxemburg aan zijn lot zou overlaten.

De heer *Nothomb* zocht te beweren, dat het nieuwe engelsche ministerie Belgie niet zoo vijandig gezind was, als de vorige spreker geloofde, welk gevoelen de minister *de Meulenaere* nader zocht te versterken, daarbij verwijzende op zijne in den senaat ll. Maandag gegeven verklaringen, en voorts der kamer de verzekering gevende dat het bewind waakte en op de buitenlandsche staatkunde de oogen gevestigd hield.

Door den heer *Gendebien* werd ten laatste nog nader aangedrongen, dat de minister verklaren zoude, of men op den steun van Frankrijk kon rekenen, in geval van eenen inval van wege de duitsche bondsvergadering in het Luxemburgsche; waarop de heer *de Meulenaere* antwoordde, dat Frankrijk, krachtens de traktaten zulks verpligt was en hij geen reden had te vermoeden dat het aan die verpligting te kort zoude doen, welk antwoord den heer *Gendebien* echter niet te vreden stelde.

De verdere beraadslaging werd tot heden, Vrijdag, uitgesteld. Na de aanneming van het budget zou de kamer zich tot half Januarij adjourneren.

— Te Antwerpen waren Woensdag genoteerd: Belg. 97⅛; Nap. 89¼; Sp. perpet. 44,43¾; 3 pCt. 27; Braz. 78.

De londensche berigten over Belgie tot den 22sten december, behelzen niet veel van bijzonder aanbelang. De ontbinding van het parlement was nog niet officieel aangekondigd. De *Morning Post* meende, dat men in den jongsten kabinetsraad van ll. Zaterdag daaromtrent tot geen besluit was gekomen, terwijl de *Morning Herald* te kennen geeft, dat men met de bekendmaking tot na het kersfeest zou wachten, ten einde de feestdagen niet gestoord te zien door de woelige en luiddruchtige bewegingen voor de herkiezingen. De koning was naar Brighton teruggekeerd; en zou tegen den volgenden vrijdag of zaturdag weder een kabinetsraad gehouden worden, waarin eerst, luidens sommigen, de acte tot ontbinding van het parlement zou worden vastgesteld.

De *Standard* hield nog een aantal benoemingen van minder belang, ten gevolge van de verandering van het ministerie gedaan.

— De *Globe* vermeldde, dat er ten gevolge van de invordering der tienden te Matiormack in het graafschap Cork, in Ierland, een gevecht was ontstaan, waarbij tien boeren het leven gelaten hadden.

— In eene vereeniging van de houders der cortes-bons op den 22sten had de Spaansche zaakgelastigde aangekondigd, dat de interessen der cortes-bons op denzelfden voet van die der nieuwe Spaansche leening zouden gebragt en betaald worden tegen den 1sten mei aanstaande.

— Den 22sten waren te Londen genoteerd: 3 pct. gecons. 9⅜; Ned. 2½ pct. 55; Cortes 55⅝; Portug. 87; Braz. 79.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 23sten December.

Het hof der pairs heeft gisteren andermaal, als kamer van beschuldiging, een twintigtal beklaagden in vrijheid doen stellen.

— De minister van buitenlandsche zaken, de *Rigny*, is te Boulogne sur Mer, met eene groote meerderheid tot afgevaardigde herkozen.

— De spaansche gezant te Londen, de generaal *Alava*, is gisteren alhier aangekomen.

— Men wil dat de engelsche gezant lord *Granville* van den hertog *van Wellington*, het berigt heeft ontvangen, dat zijn verzoek om ontslag is aangenomen, en hij dus eerstdaags naar Londen zal terug keeren.

— Lord *Brougham* is heden naar Italie vertrokken.

— Heden (23 *December*) waren de fondsen genoteerd: 5 pCt. kont. 106,45; op tijd 106,60; 3 pCt. kont. 76,75; op tijd 76,80; Nap. renten kont. 93,20; Sp. perpet. 42⅝; 3 pCt. 27; Cortes 40⅝.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 2[illegible]sten December.

De luitenant-generaal *[illegible]* is alhier uit 's Gravenhage aangekomen.

— De bondsdag heeft weder onderscheidene besluiten genomen, doch die van geen algemeen belang zijn. Alleen is het reeds vermeld besluit opmerkelijk, waarbij aan eene commissie wordt opgedragen te overwegen, in hoe verre eene overeenkomst tusschen de gezamenlijke bondsstaten zou kunnen worden aangegaan nopens de organisatie van den Duitschen boekhandel, en waarbij de regeringen worden uitgenoodigd, om geachte boekhandelaren uit de verschillende Staten te zenden, ten einde genoemde commissie deswege de noodige inlichtingen te geven.

— Uit Munchen schrijft men, dat de hertog *van Leuchtenberg* voornemens was den 3den Januarij naar Lissabon op reis te gaan, terwijl er voor de Portugesche afgezanten, die dagelijks gewacht werden, vertrekken in het hertogelijk paleis waren in gereedheid gebragt. De prins zou, bij zijne aankomst in Portugal, den titel van hertog van *Santa Cruz*, met het predikaat van Koninklijke Hoogheid, aannemen.

— De verkiezing van eenen afgevaardigde te Darmstadt, is gelijk men zulks voorzag, in den geest van het bestuur uitgevallen. In de plaats van den advokaat *Reh*, die gewoon was met de oppositie te stemmen, werd de raadsheer *Hess*, een man van zeer gematigde beginselen, tot lid van de tweede kamer der standen benoemd.

— Op den 3den dezer is te Pesaro de kardinaal *Albani* in den ouderdom van 84 jaren overleden.

— Onder dagteekening van den 9den dezer schrijft men uit Napels, dat aldaar binnen weinige dagen eene geheele verandering in het bestuur werd te gemoet gezien. Vorst *Leopold*, de broeder des Konings, zoude als Onder-Koning van Sicilien, door den tegenwoordigen minister van buitenlandsche zaken, vorst *Cassaro*, worden vervangen. Het bestuur der buitenlandsche aangelegenheden zoude alsdan aan den hertog *Gualtieri* worden opgedragen, dat van oorlog aan den markies *del Carretto*.

— De vloot van den Onder-Koning van Egypte bestaat op dit oogenblik uit 12 linieschepen, (waaronder 6 van 120 stukken geschut), 4 fregatten en 9 ligtere vaartuigen (van 14 tot 20 stukken stukken geschut) te zamen uitmakende 25 oorlogschepen, voerende 1268 stukken kanon en bemand met 12,958 koppen. Deze marine is thans nog vermeerderd met het stoom-fregat *de Nijl*, hetwelk in Engeland is gebouwd; daarenboven staan nog een schip van 100 en twee van 80 op stukken stapel.

— Te Weenen waren den 15den genoteerd: 5 pCt. Metall. 99⅞; 4 pCt. 91¾; Bankactien 1281; — den 16den: 5 pCt. 99 29/32; 4 pCt. 91⅝; Partialen 138; Loten 557 [illegible]; Bankactien 1279.

EENIGE BEDENKINGEN
betreffende de gebeurtenissen van den dag.

Bij de oprigting van het nieuw Engelsch ministerie, zal het welligt niet ondienstig gerekend worden, een blik te werpen op de gebeurtenissen, waaraan Europa den toestand heeft te danken, waarin het vier jaren lang verkeerde. In dien toestand heeft ook ons vaderland gedeeld, en, ofschoon het Noord-Nederlandsche volk door eendragtelijke medewerking met deszelfs verlichte, bezadigde en krachtige regering, voor grootere rampspoeden, waardoor andere natiën, door eigen wil en miskenning van regt en waarheid zijn getroffen geworden, is bewaard gebleven, blijft het echter eene bewezene waarheid, dat de invloed van het verschillende der tijden en begrippen, zich op onze stoffelijke belangen heeft doen gevoelen.

Naar ons oordeel, hebben de meeste schrijvers en sprekers over-

de belangen en wenschen der natie, en over de toekomst die men voor Noord-Nederland verlangde geopend te zien, het staatkundige vraagstuk te eenzijdig beschouwd, en hebben daarbij meestijds alleen in het oog gehad, dat kleine plekje gronds, zoo dikwerf door den vreemdeling bewonderd, doch ook te dikwerf door den vreemdeling belasterd, belaagd en benijd.

Wanneer wij naar de oorzaken moesten zoeken, die welligt tot eene zoodanige *eenzijdige* beschouwing hebben aanleiding gegeven, dan zouden wij die misschien aantreffen in den *verlaten toestand*, waarin Nederland zich bevond, toen het met regt aanspraak kon maken op de hulp van vriend en bondgenoot; toen het die hulp inriep, en toen het te vergeeft daarnaar omzag! In edele verontwaardiging ontstoken, nam datzelfde volk een manmoedig besluit, deszelfs voorgeslacht overwaardig; het vertrouwde op zijne eigene krachten en op de regtvaardigheid der zaak, waarvoor het ten strijde vloog. Maar was de taal van afkeuring, die overal in Nederland opging, tegen het gedrag van deszelfs natuurlijke bondgenooten, en die in het steeds meer en meer ontkiemend gevoel van verontwaardiging over het gedrag van een hoop ondankbrre Belgen en dat van wederwraak, heviger en heviger werd, wel altijd getoetst aan de regelen eener gezonde en met de omstandigheden strookende staatkunde? Wij twijfelen; en de eersten willen wij zijn, om te bekennen, dat ook wij misschien al te dikwerf ons hebben later verleiden, om aan het geschokte gevoel van vertrouwen, op verbindtenissen en traktaten, gehoor te leenen, en onze *persoonlijke* verontwaardiging lucht gaven, in woorden en uitdrukkingen tegen hen, die niet ophielden zich bondgenooten van Nederland te noemen, zelfs toen nog, toen zij als ware het de hand leenden tot Nederlands vernedering.

Doch hoezeer wij ons zelven ook in dat opzigt kunnen beschuldigen, zoo kunnen wij ons aan den anderen kant vrijpleiten van de beschuldiging, dat ons zulks aanleiding zoude hebben gegeven, om ons hangend vraagstuk als afgescheiden te beschouwen van de belangen van geheel ons werelddeel.

Andere schrijvers hebben wij daarentegen in ons vaderland zien optreden, die aan het denkbeeld eener geheel nieuwe orde van zaken in Europa bleven hangen, die aan de mogelijkheid eener nadere bevestiging van het nieuw gewrochte evenwigt geloofden, en van de bestaanbaarheid van een onzijdig, onafhankelijk Belgie droomende, ook de mogelijkheid beaamden, dat ons vijftienjarig bestaan als koningrijk der Nederlanden, in den rij der onafhankelijke volken, van het nieuwe Europa (als wij het na het tijdperk van 1815 zoo eens noemen mogen), zoo in eens zoude kunnen uitgewischt worden, om Nederland te verplaatsen in den toestand, waarin het vroeger eeuwen lang met de overige volken van ons werelddeel verkeerd had.

Aan die mogelijkheid hebben wij niet geloofd, omdat wij aan de onzijdigheid en onafhankelijkheid van Belgie getwijfeld hebben – omdat wij niet *Leopold*, maar *Lodewijk Philips*, te Brussel, en Frankrijk en Engeland te zamen in Antwerpen zagen; – omdat wij uit het door franschen en engelschen invloed nieuw gevestigde rijk de zegepraal van staatkundige begrippen zagen voortspruiten, onbestaanbaar met het beginsel van regt en billijkheid, waarop het regt der volken gebouwd is, – onbestaanbaar met de rust en vrede – onbestaanbaar met alles, wat wij als heilig en onschendbaar hebben leeren eerbiedigen. Theorien en eigenbaatzuchtige bespiegelingen verdwijnen voor de kracht der ondervinding, voor de ijzeren wet der noodzakelijkheid, voor het zedelijk en stoffelijk verband, dat de volken van een en hetzelfde werelddeel te zamen moet hechten.

Wanneer Belgie aan andere oorzaken, aan andere omstandigheden, dan die, welke eene vierjarige ondervinding ons bekend gemaakt heeft, deszelfs onafhankelijkheid te danken hadde; wanneer het daarbij gebleven ware en zij het vernietigde evenwigt langzaam hadden zien herstellen, zonder dat de betrekkingen der overige troonen en volken daardoor geschokt waren geworden; – dan voorzeker zoude ook ons oog alleen gerust hebben op de nieuwe betrekking, waarin ons vaderland bij de overige mogendheden optrad; eene betrekking, waarin het voorwaar geene onaanzienlijke rol in de staatsgeschiedenis van ons werelddeel gespeeld heeft. Gebeurtenissen en omstandigheden vestigden echter telkens onze aandacht buiten onze aloude, of, nu nieuwe grenzen.

Vier jaren zijn voorbijgegaan; – de tijd heeft alzoo de hartstogten doen bekoelen, en vooral ons Nederlanders betaamt het nu, met dat koele bloed, dat men zegt door onze aderen te vloeijen, met bedaarden zin en met ter zijde stelling van hetgeen men wel gaarne zoude willen, een blik buiten onze grenzen te werpen, om onze zoozeer beproefde vastheid en onafhankelijkheid te toetsen aan die der overige volken, ten einde daaruit af te leiden, of die onafhankelijkheid, bij de voortduring van de tegenwoordige staatkundige betrekkingen van Europa, als het onverdeelbaar erfdeel onzer kinderen te beschouwen is.

Slechts weinige dagen geleden, hield de nu afgetreden Engelsche minister van buitenlandsche zaken, *Palmerston*, in eene vergadering van Engelsche kiezers eene lofrede op de staatkunde, die door het vorige ministerie gevolgd is geworden. Anders gezegd, hield hij eene lofrede op zich zelven. Dit, zegt men, ligt in de gebruiken en gewoonten van het staatkundig leven in Engeland. *Palmerston* heeft welligt de noodzakelijkheid ingezien, zijn eigen lof uit te bazuinen, want meer dan waarschijnlijk zal de onpartijdige geschiedschrijver hem allen lof betwisten. Doch ter zake. Bij die gelegenheid dan, zeide hij, dat, wat de gehoudene buitenlandsche staatkunde van Engeland betrof, Europa aan de bemoeijingen van het ministerie *Grey-Melbourne het behoud des vredes te danken had.*

Dien toestand, waarin Europa gedurende vier jaren verkeerd heeft, noemde het vorige Engelsche ministerie *Vrede!* Miskenning van het regt der volken, in Nederland, Spanje en Portugal; aanwending van het brutaalste geweld, in de geschillen tusschen de getrouw geblevene en oproerige gewesten van het koningrijk der Nederlanden; aanzetting tot oproer, tot omverwerping van alle gevestigde troonen in ons werelddeel; toejuiching en ondersteuning der hoofdbewerkers van die tooneelen van oproer en geweld, waarvoor de menschheid terug gebeefd heeft, – dit alles heette *vrede* in het oog van eenen *Palmerston*, een man, belast met de uitvoering van alle die onruststookende en bloedademende ontwerpen! Doch, die toestand is ook door velen onzer landgenooten voor vrede aangezien, en op die begoocheling berustteden de meeste der bespiegelingen, die op de nieuwe betrekking van Noord-Nederland, als koningrijk geschreven of voorgedragen zijn.

Wanneer er dan geen algemeene oorlog in Europa is uitgebroken, aan wien heeft men dan dat eigenlijk te danken? Bekennen wij het slechts; is het niet aan de gematigheid der Noordsche mogendheden, en aan de voorzigtige staatkunde harer kabinetten? Is het niet aan hare berekenende en tijdelijke toegeving, aan de eischen der Engelsche en Fransche kabinetten, waardoor die algemeene en waarschijnlijk bloedige volkenkrijg is ontweken geworden? A posteriori oordeelende, dan voorwaar geboden de omstandigheden en gebeurtenissen de hoogst mogelijke voorzigtigheid, om onder het hevige bruisschen der hartstogten niet alles verloren te zien gaan, en de majesteit der troonen, en het geluk en de rust der volken. Diezelfde omstandigheden geboden welligt eene slechts tijdelijke miskenning der regten van Nederland. Wij zeggen slechts tijdelijke miskenning; omdat diezelfde voorzigtigheid, die de Noordsche mogendheden veilig door de omwentelingen en de geheime ontwerpen der propagande heen geleid heeft, ook heeft weten voor te komen, dat er te midden dier gevaarlijke woelingen, niets *beslist*, niets is *afgedaan* geworden, waarop niet kan worden terug gekomen. Dit is, in ons oog, de niet merkbare, maar daarom niet minder krachtige hulp der grondleggers van het koningrijk der Nederlanden, aan de getrouw geblevene gewesten verleend.

Die niet-*afdoening*, die niet-*beslissing* is door velen onzer landgenooten aan diezelfde mogendheden als eene misdaad aangewreven; omdat ons gouvernement, steeds gezind om de wenschen der geregeerden te gemoet te komen, op eene beslissing, op eene afdoening aandrong.

En welke afdoening van zaken hadden wij kunnen verwachten, wanneer het ons zoo vijandige ministerie *Grey* of *Melbourne* had voorgezeten bij de beslissing van het vierjarige pleitgeding. Zoude bij eene dusdanige afdoening ook alle andere nog hangende geschillen begrepen zijn geweest, en zou de partij *der beweging*, welke in het anglo-fransche ministerie gepersonifieerd was, dan gerust hebben op hare behaalde overwinningen? Men brenge zich slechts voor den geest terug de opgezamelde ondervinding van vier jaren, den steeds toenemenden burgerkrijg in ons werelddeel, om het antwoord op deze vraag te bekomen.

Wij herhalen het: de wensch naar eene afdoening van zaken, kwam – hoe natuurlijk ook – voort, uit eene al te eenzijdige beschouwing van onze geschillen met de oproerige gewesten. Zonder deze te toetsen en te vergelijken aan en met de gebeurtenissen en omstandigheden, die daarmede verwant waren, en die op de toekomst van geheel ons werelddeel, en derhalve ook op de toekomst van ons vaderland, eenen voor of nadeeligen invloed konden uitoefenen. Nimmer hadden wij vruchten kunnen plukken uit eene zoodanige beslissing, zonder herstelling van het evenwigt tusschen alle de volken, zonder vastheid en vertrouwen tusschen de overige mogendheden van ons werelddeel. En dat evenwigt, die vastheid en dat vertrouwen konden nimmer bestaan, zoo lang Engeland en Frankrijk vereenigd werkzaam waren: de eerste om den handel en de nijverheid van het vaste land te vernietigen, de tweede om deszelfs ontwerpen eener wereldheerschappij tot eene uitvoering voor te bereiden.

Φr.Φ.

(*Het vervolg en Slot hierna.*)

Graanmarkt te Amsterdam.

WOENSDAG, *den 24sten December.*

TARWE en ROGGE. — Zonder handel gebleven.
GARST. — Traag: 105 ℔ N. Vriessche zomer *f* 106.
HAVER. — Flaauw: 86 ℔ O. Gron. dikke *f* 86; - 83 Fijne *f* 80; - 75 N. Voer *f* 70.
BOEKWEIT. — Zonder handel.

Beursprijs der Effecten, te Amsterdam.

WOENSDAG, *den 24sten December*

NEDERLAND. pCt.	laagste koers.	hoogste koers.	koers 4 en h.u.
Werk. Schuld 2½	$54\frac{1}{8}$	$54\frac{1}{4}$	$54\frac{3}{16}$
dito dito 5	$99\frac{15}{16}$	100	100
Uitgestel. dito.	$1\frac{3}{16}$	$1\frac{25}{128}$	
Kansbill. dito.	24	$24\frac{1}{16}$	$24\frac{1}{16}$
Amort. Synd. 4½	$92\frac{1}{2}$	$92\frac{3}{4}$	$92\frac{3}{4}$
Dito dito 3½	$75\frac{11}{16}$	$75\frac{7}{8}$	$75\frac{13}{16}$
Schatkistbill. 6	100		
Oorlogslast . . 5			
Leening 1831. 6			
Hand. Maats. 4½	103	$103\frac{1}{8}$	$103\frac{1}{8}$
FRANKRIJK.			
Ins. Grootb. . 3	$77\frac{1}{2}$		
ENGELAND.			
Dito p. 12 Aug. 3			
SPANJE.			
Certific. Amst. 5	$43\frac{3}{4}$	44	$43\frac{3}{4}$ à $\frac{7}{8}$
Dito *f* 1000. . 3	$27\frac{1}{8}$	$27\frac{3}{16}$	$27\frac{3}{16}$
Uitg. 3 pc. Sch. 5	$15\frac{1}{8}$		
Cert. B. Lond. 5	42	$42\frac{1}{2}$	42
NAPELS.			
Certific. *L & R.* 5			
Dito *Falc. & C.* 5			
Leen. Lond. fl. 5			
RUSLAND.			
Obl. *Hope* 1798 5	$103\frac{1}{4}$	$103\frac{5}{12}$	$103\frac{3}{8}$
Dito 1828 . . 5	$103\frac{3}{16}$	$103\frac{7}{8}$	

pCt.	laagste koers.	hoogste koers.	koers 4 en h.u.
Cert. dito 18[illegible]. 5	$98\frac{1}{4}$		
Obl. te Lond. 5			
Cert. te Hamb. 5			
Ins. in Assig 6	$67\frac{3}{8}$		
Certific. dito. 6	$67\frac{3}{4}$		
POLEN.			
Aand. L. fl. 300			
PRUISSEN.			
Dito dito R. 50.	$108\frac{3}{4}$		
Neg. L. 1830. 4			
OOSTENRIJK.			
Aand. L. *f* 100.			
Dito dito 250. 4	427		
Metalliek. . . . 5	$98\frac{5}{16}$	$98\frac{3}{8}$	$98\frac{3}{8}$ à $\frac{1}{2}$
Dito L. gen. . . 5			
Dito. 2½			
Obl. *Goll & C.* 5			
Dito. 4			
Ween. B. act. 3			
N. Ween. Aand.	$689\frac{3}{4}$	690	
DENEMARKEN.			
Leen. te Lond. 3			
BRAZILIEN.			
Dito *Rotsch.* 5	$78\frac{3}{8}$		
GRIEKSCHE			
Dito te Lond. 5			

Getrouwd:

W. J. CAMP,
2de Kapitein der Artillerie,
EN
Jonkvrouwe C. J. H. E. DE BOER.

BREDA, 24 December 1834.

GROOT VOCAAL- EN INSTRUMENTAAL
CONCERT

VAN DEN HEER G. MULDER EN DESZELFS BEIDE KINDEREN,
op Maandag den 29 December 1834,
IN DE CONCERTZAAL *AMICITIA.*

PROGRAMMA:

1e DEEL.

1°. Symphonie.
2°. Trio voor Tenorstem en Piano Forte a 4/m gearrangeerd door *Richard Mulder*, uit de Opera La Donna Soldato van Generali, voorgedragen door den heer *G. Mulder* en deszelfs beide kinderen.
3°. Introduction et Variations Brillantes pour Piano Forte par *C. Kalkbrenner*, voorgedragen door den 13jarigen *Richard Mulder.*
4°. L'orage ou la Prière du Matelot, grande Cantate voor Tenor en Piano Forte van *A. Messemaeckers*, voorgedragen van den heer *Mulder* en zijnen Zoon.
5°. Finale.

2e DEEL.

6°. Ouverture.
7°. Variations Brillantes pour Piano Forte a 4/m sur un thême de l'opera der Freyschutz par *Weber*, voorgedragen door *Richard Mulder* en deszelfs 8jarige Zuster *Cecilia*, zijne leerlinge.
8°. Couplets Heroïques relatifs a l'anniversaire de la naissance de S. A. R. le Prince d'Orange Mise en Musique par *Richard Mulder.*
9°. Variations sur un Thême de [illegible] pour Piano Forte par [illegible], uitgevoerd door de 8jarige *Cecilia Mulder.*
10°. Romance de l'Opera Joseph par *Mehul*, voorgedragen door den heer *Mulder.*
11°. Finale.

Aanvang des avonds half 7 uur.

De Entree per Inteekening (waartoe de lijst in voorhanden liggende in het *Hôtel de la Couronne*) is voor een Heer *f* 1,00.
Voor eene Dame » 0,50.

Des avonds aan de kas is de Entree bepaald:
Voor een Heer » 1,25.
Voor eene Dame » 0,75.

[illegible] den 26 December 1834.

UIT DE HAND TE KOOP

Een schoon ENGELSCH RIJTUIG voor VIER personen, zoo goed als nieuw, te bezigtigen in het Hotel den *Gouden Leeuw.*

Uit de Hand te Koop:

Twee [illegible] TREKPAARDEN; te bevragen bij de Uitgevers dezes.

OPENBARE VERKOOPING VAN
VAST GOED.

Mr. J. F. C. J. DE ROY, Notaris, residerende te Breda, zal, ten verzoeke van den Heer CORNELIS JOHANNES [illegible], wonende te Breda, op Maandag den 29sten December des avonds ten *zeven* ure, in *het Vlaamsch Koffijhuis*, bij J. JONKERS, te Breda, finaal Verkoopen:

Eene zeer schoone en wel doortimmerde HUIZINGE, BROUWERIJ en MOUTERIJ, genaamd *den Boom*, met de verdere timmeringen, ruime Kelders en Pakhuizen, Hof, Plein en Erve, daaraan behoorende, alsmede met het Bleekveld en Gebouw, tot een [illegible] kelder gebruikt wordende; alles gestaan en gelegen binnen Breda, aan de noordzijde van de Boschstraat, [illegible] D, N°. 229, bij het kadaster der stad Breda bekend sectie B, N°. 171.

Nadere informatie te bekomen ten kantore van voornoemden Notaris.

Openbare Verkooping.

Mr. DE ROY, Notaris, residerende te Breda, zal, ten verzoeke zijner principalen, op Zaturdag den 27sten December 1834, des avonds ten *zeven* ure, in *het [illegible]*, bij AERTGEERTS aan de Haven te Breda, definitief aan de hoogstbiedenden, toeschatten, de navolgende *VASTE GOEDEREN*:

1° Eene HUIZINGE en ERVE, genaamd: *het Klein Gerechtje*, staande en gelegen te Breda, in de Veemarktstraat, gemerkt letter A, N°. 527.
2°. Eene HUIZINGE, HOF en ERVE, gemerkt letter B, N°. 406, genaamd: *de Prins van Oranje*, staande en gelegen te Breda, omtrent de Antwerpsche Poort.
3° Eene HUIZINGE en ERVE, genaamd: *[illegible]*, staande en gelegen nabij de Fikbrug te Breda, gemerkt letter B, N°. 295.
4°. Eene HUIZINGE, HOF en ERVE, staande en gelegen te Breda nabij de Gasthuisvelden, gekwoteerd letter B, N°. 514.

Alles breeder bij Billetten omschreven.

VOOR HET RIJK:

AMORTISATIE-SYNDICAAT.

Administratie der Domeinen, Wegen, Vaarten, enz.

HOUTVERKOOPINGEN.

De Agent van het Domein te Breda, als daartoe geäutoriseerd, zal, op de navermelde dagen, uren en plaatsen, al of niet in tegenwoordigheid van den Heer Inspecteur der Domeinen, in het eerste ressort, en ten overstaan van de respective Heeren Burgemeesters publiek verkoopen, te weten:

Op Maandag den 5den January 1835, 's morgens om 10 ure, ten Stadhuize van Breda:

11 Kavelen SCHAARHOUT in het Liesbosch onder 's Prinsenhage.
9 » Dorre en omgewaaide BOOMEN en EIKEN SNOEI-MUTSAARD aldaar.
14 » SCHAARHOUT in het Mastbosch, op de Hoeve van Bouvigne en op de Hoeve van Effen, onder 's Prinsenhage en Ginneken.
5 » EIKEN en andere BOOMEN, op de Hoeve van Effen voornoemd.
2 » SCHAARHOUT in [illegible]
27 » SCHAARHOUT in het [illegible] onder Ginneken.

Zijnde hiervan informatien te bekomen bij de Plantagiemeester in de Lies-, Mast- en Ulvenhoutsche bosschen.

Op Donderdag den 8sten January 1835, 's morgens om 10 ure, ten huize en herberge van *Christoffel Houtepen*, op den Hoek onder Gilze:

14 Kavelen SCHAARHOUT in de Rijense bosschen onder Gilze.
5 » DITO, op de Hoeve van Hoilten.
5 » EIKEN BOOMEN aldaar.
10 » [illegible], staande als gehakt liggende MASTBOOMEN, GORDINGEN, SPARREN en DUNNEN in het Mastbosch te Hoilten.

Waarvan informatien te bekomen zijn bij de Plantagiemeester van het Domein in het Ulvenhoutsbosch onder Ginneken, Zullende de noodige aanwijzingen geschieden, zoo door den Domein-Arbeiders [illegible] als door den Bouwman *J. [illegible]*, op de Hoeve Hoilten.

Een en ander bij billetten nader omschreven, terwijl de Kohieren van Verkoop ter lezing liggen ten kantore van den ondergeteekende Agent.

BREDA, den 19den December 1834.

De Agent van het Domein,
[illegible]

Te BREDA, bij BROESE & COMP. Boekdrukkers en Boekverkoopers.